

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1746	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering
Kommer fra ..arkiv	Ekstern rapport nr GM 245	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Geofysisk rekognosering Nesåvatn / Namsskogan April 1959				
Forfatter Singsaas, Per		Dato 03.12 1960	Bedrift Elektrokjemisk A/S, Skorovas Gruber Geofysisk Malmleting	
Kommune Namsskogan	Fylke Nord-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheimske	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde Geofysikk	Dokument type		Forekomster Nesåvatn	
Råstofftype Malm/metall	Emneord			
Sammendrag				

Oslø

Oppdrag
ELEKTROKEMISK $\frac{1}{2}$
SKOROVAS GRUBER

G.M. Rapport nr. 245

Geofysisk rekognosering
NESÅVATN
NAMSSKOGAN HD.

April 1959

Geofysisk Malmleting
Trondheim

Oppdrag:

ELEKTROKEMISK A/S SKOROVAS GRUBER

GM Rapport nr. 245

Geofysisk rekognosering

NESÅVATN / NAMSSKOGAN

April 1959.

Leder : Per Singsaas

Assistenten : Einar Dalsaune, Henrik Opsahl

OPPGAVE.

Ved de elektromagnetiske målinger som høsten 1958 ble utført i området over og omkring Skorovas Gruber, ble der observert indikasjoner på et par ledende soner som fortsetter ut av feltet mot syd og inn under Vestre Øverste Nesåvatn. Oppgaven ved foreliggende undersøkelse var å foreta rekognoserende målinger over Nesåvatn mens isen lå for å kartlegge sonenes forløp videre mot syd. Dessuten skulle der foretas rekognoserende målinger over den kjente malmførende sone like syd for Nesåvatn. Vestre Øverste Nesåvatn ligger i en høyde av 722 m. o. h.

MÅLINGENES ANLEGG OG UTFØRELSE.

Undersøkelsen ble utført ved 500 per. el. magn. konduktive målinger på vanlig måte. Som basis for stikningsnettet ble stukket en linje betegnet 0 ØV med retning c. N 3^gØ i en lengde av 2600 meter, fra 4000 S til 6600 S. Basislinjen ligger på østsiden av Nesåvatn, 50 - 200 meter fra vannkanten. Kabel ble utlagt langs basislinjen og forbundet med

elektroder, den nordre nedsatt bak den store garasjen i veisvingen nedenfor Samfunnshuset, ca. 1000 S, og den søndre nedsatt ved 7500 S. Kabelens lengde var således ca. 6500 meter.

Der ble kun foretatt målinger på kabelens vestside, se vedlagte kartskisse. Over Nesåvatn ble der målt langs linjer vinkelrett kabelens retning, syd for Nesåvatn ble der målt langs linjer parallelle kabelens retning. Den samlede lengde av alle målelinjer er 16900 meter.

RESULTATER.

Rapporten er vedlagt kartskisse i målestokk 1:5 000. I kartskissen er inntegnet kabelanlegg og målelinjer samt topografi hovedsakelig skissert på grunnlag av grubeselskapets topografiske kart over området.

De påviste ledende soner er i kartskissen anvist på vanlig måte med forsøk på gradering av indikasjonenes styrke ved følgende tegn:

———— meget sterk, - - - - - sterk, svak,

||||||| meget svak. Disse indikasjonslinjer viser observerte strømkonsentrasjoner i det anvendte måleanlegg og angir beliggenheten av de påviste soners kanter eller utgåender. Den tilhørende skraffur antyder sones utstrekning i horisontalplanet.

Som det vil fremgå av kartskissen ble der observert indikasjoner på flere ledende soner av til dels betydelig lengdeutstrekning. Ved Finnkjerringhullet Skjerp ble der også nu observert svake indikasjoner. Målingene kan tyde på at denne malmsone fortsetter minst 800 meter videre mot syd. Indikasjonene er imidlertid meget svake syd for skjerp og en kan gå ut fra at sonen ikke fører malm av betydning.

De påviste soner som strekker seg inn under Nesåvatn i området 700 - 800 meter øst for Finnkjerringhullet Skjerp ga til dels sterke indikasjoner. Målingene tyder på at der her opptrer flere lineal- eller linseformete ledere. Deres akse har retning nord-syd og svakt fall mot syd.

Henimot søndre bredd av Nesåvatn synes sonene å kile ut, men da dypet er noe stort kan ikke dette sies med sikkerhet. Muligens fortsetter de inn under den kjente sone syd for vannet. Bredden av linealene er ikke nærmere fastlagt ved målingene, men synes ikke å være stor.

På den tidligere kjente sone syd for Nesåvatn ble der observert til dels meget sterke indikasjoner. Sonenes strøkkretning er stort sett øst-vest og fallretningen mot syd. Målingene tyder på at der her opptrer ledende soner i flere nivåer nær hverandre. Sonene fortsetter ut av målefeltet både mot syd og mot vest. En tør anbefale at der blir foretatt videre geofysiske undersøkelser her.

Trondheim 3. desember 1960.

GEOFYSISK MALMLETING

Per Singaas
Per Singaas

OPPDRA
ELEKTROKEMISK A/S SKOROVAS GRUBER
APRIL 1959

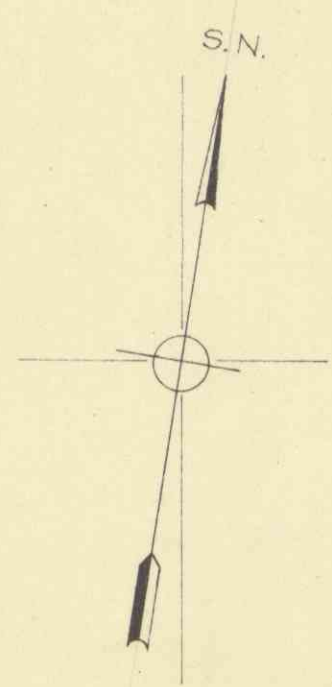
G.M. RAPPORT NR. 245

GEOFYSISK REKOGNOSERING
NESÅVATN
NAMSSKOGAN HD.

KARTSKISSE OVER UNDERSØKT OM-
RÅDE OG PÅVISTE LEDENDE SONER
M. 1:5000

TEGNFORKLARING

- ledende sone med fastlagt kant (utgående)
- meget sterk indikasjon
- sterk
- svak
- meget svak
- målelinje
- kabellinje

GEOFYSISK MALMLETING
TRONDHEIM

MÅLT	TEGN.	TRAC.	DATO
			3-12 1960.